

Шкіра Анна<https://orcid.org/0000-0002-7818-9670>

Викладач кафедри іноземних мов,
Національний університет
«Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка
(Чернігів, Україна) E-mail: anna_lugova_13@ukr.net

СИТУАТИВНЕ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОЇ ГАЛУЗІ

У статті досліджується проблема формування професійної комунікативної компетентності (ПКК) майбутніх фахівців готельно-ресторанної галузі засобами ситуативного навчання англійської мови у закладах вищої освіти.

Мета роботи – теоретично обґрунтувати та розробити модель застосування ситуативного підходу у навчанні англійської мови студентів спеціальностей готельно-ресторанної справи, визначити його ефективність у формуванні компонентів ПКК.

Методологія дослідження охоплює аналіз наукових джерел вітчизняних і зарубіжних учених, порівняльний аналіз методичних підходів, педагогічне моделювання та узагальнення практичного досвіду впровадження ситуативного навчання у вищій школі. Теоретичною базою слугують концепції комунікативного навчання мови (CLT), англійської мови для спеціальних цілей (ESP), а також сучасні підходи до організації ситуативного навчання в умовах вищої освіти.

Наукова новизна роботи полягає в обґрунтуванні авторської моделі ситуативного навчання англійської мови, яка інтегрує п'ять компонентів ПКК – лінгвістичний, соціолінгвістичний, дискурсивний, стратегічний та міжкультурний – і реалізується через систему автентичних галузевих ситуацій: реєстрація гостей, сервіс у ресторані, вирішення скарг, взаємодія між відділами та крос-культурна комунікація.

Висновки засвідчують, що послідовне застосування ситуативного підходу – через рольові ігри, симуляції, кейс-навчання та автентичні матеріали – суттєво підвищує рівень сформованості ПКК студентів і забезпечує їхню готовність до реальної фахової комунікації в міжнародному готельно-ресторанному середовищі. Результати дослідження можуть бути використані для вдосконалення навчальних програм з англійської мови за професійним спрямуванням у закладах вищої освіти, що готують фахівців сфери гостинності.

Ключові слова: ситуативне навчання, англійська мова для спеціальних цілей, готельно-ресторанна галузь, професійна комунікативна компетентність (ПКК).

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими та/або практичними завданнями. Динамічний розвиток міжнародного туризму, розширення мережі готельних і ресторанных підприємств із іноземними інвестиціями та зростаючий попит на висококваліфікованих фахівців у сфері гостинності зумовлюють особливу актуальність формування у майбутніх фахівців готельно-ресторанної галузі належного рівня іншомовної комунікативної компетентності. Англійська мова виступає сьогодні не лише засобом міжнародного спілкування, а й необхідним інструментом професійної діяльності, без якого неможливе ефективне обслуговування іноземних гостей, ведення ділових переговорів та встановлення партнерських відносин на міжнародному рівні.

Попри достатньо розроблену теоретичну базу в галузі методики викладання іноземних мов, практика підготовки фахівців готельно-ресторанної сфери у вітчизняних закладах вищої освіти засвідчує суттєву невідповідність між рівнем набутих студентами мовних знань і реальними вимогами ринку праці. Традиційні методи навчання, зорієнтовані на засвоєння граматичних структур і перекладну діяльність, не забезпечують формування здатності до спонтанного й адекватного спілкування в реальних фахових ситуаціях. Це зумовлює необхідність пошуку та впровадження інноваційних педагогічних підходів, серед яких особливу роль відіграє ситуативне навчання.

Ситуативне навчання (situational language teaching, SLT) – підхід, що спирається на використання реальних або змодельованих комунікативних ситуацій, характерних для конкретної галузі. У контексті підготовки фахівців готельно-ресторанного бізнесу такими ситуаціями можна визначити реєстрацію гостей, обслуговування у ресторані, обробку скарг, надання туристичної інформації, організацію конференц-послуг тощо. Саме через занурення у автентичні фахові ситуації студенти набувають не лише мовних, а й соціолінгвістичних, дискурсивних, стратегічних і міжкультурних компетенцій, що в сукупності формують цілісну професійну комунікативну компетентність.

Аналіз основних досліджень і публікацій з порушеної проблеми. Проблема формування ПКК засобами іноземної мови активно досліджується у вітчизняній і зарубіжній педагогічній та методичній науці. Особливу увагу дослідники приділяють ситуативному методу навчання англійської мови як одному з ефективним напрямів комунікативного підходу, оскільки він забезпечує моделювання реальних умов професійного спілкування, активізує мовленнєву діяльність студентів, сприяє навичкам спонтанного мовлення, формує здатність оперативно реагувати на професійні комунікативні виклики та приймати рішення у змодельованих ситуаціях іншомовної взаємодії. У дослідженнях М. Бедевельська, І. Фельдан і М. Білак акцентується увага на підготовці здобувачів освіти до професійно орієнтованої іншомовної комунікації та інтегрованому розвитку усного і писемного мовлення [1]. Професійно орієнтована комунікативна компетентність також розглядається як одна з провідних тенденцій сучасної вищої освіти [2]. ПКК також розглядається як одна з провідних тенденцій сучасної вищої освіти [2]. Водночас у працях О. Старинець наголошується, що ситуативне навчання сприяє розвитку комунікативних умінь, формуванню мовленнєвої реакції та здатності самостійно діяти в різних ситуаціях професійного спілкування [3]. Ситуативне навчання як інтерактивну технологію, що забезпечує емоційний контакт між учасниками взаємодії та формує здатність планувати мовленнєві дії, розглядають Н. Христюк і А. Сембрат [4].

У зарубіжній методиці теоретичне підґрунтя ситуативного підходу закладено у працях Дж. Річардса і Т. Роджерса, які розглядають його як невід'ємну складову комунікативного навчання іноземної мови [11]. У роботі В. Літлвуда наголошується, що змодельовані навчальні ситуації стимулюють природне використання мови в умовах, максимально наближених до реального спілкування [8]. У сучасних зарубіжних дослідженнях ситуативний підхід також розглядається як ефективний інструмент розвитку професійно орієнтованої іншомовної компетентності, зокрема у сфері обслуговування та гостинності, де успішність професійної діяльності значною мірою залежить від рівня сформованості навичок міжкультурної та професійної комунікації. Дослідники фіксують стійкий запит на ефективні комунікативні навички саме в контексті готельного сервісу, що підтверджується як галузевими емпіричними студіями [9; 10; 12], так і ширшими дослідженнями у царині ESP та комунікативного навчання [5; 6; 7; 13]. Водночас у вітчизняній вищій школі ще недостатньо представлено комплексні методичні розробки, спрямовані на системне впровадження ситуативного підходу у професійно орієнтоване навчання англійської мови майбутніх фахівців готельно-ресторанної сфери, що й зумовлює актуальність і мету статті.

Метою статті є теоретичне обґрунтування та розробка авторської моделі ситуативного навчання англійської мови як засобу формування ПКК майбутніх фахівців готельно-ресторанної галузі у закладах вищої освіти, а також визначення практичних шляхів її реалізації у навчальному процесі.

Висвітлення процедури теоретико-методологічного та/або експериментального дослідження із зазначенням методів дослідження. Методологічну основу дослідження становить сукупність загальнонаукових і спеціальних методів. Теоретичні методи включають: аналіз та синтез вітчизняних і зарубіжних наукових джерел з проблем методики навчання іноземних мов, лінгводидактики, педагогіки вищої школи; порівняльний аналіз різних підходів до організації мовного навчання у галузі гостинності; системний підхід до вивчення явища ПКК як багатокомпонентного утворення; педагогічне моделювання з метою розробки авторської дидактичної моделі.

Методологічними орієнтирами слугують концепції комунікативного навчання мови (Communicative Language Teaching, CLT), англійської мови для спеціальних цілей (English for Specific Purposes, ESP), ситуативного навчання (Situational Language Teaching, SLT), а також концепція контекстного навчання, розроблена у працях зарубіжних і вітчизняних учених. Дослідження ґрунтуються на принципах системності, науковості та практичної спрямованості, що відповідає сучасним тенденціям у галузі методики навчання іноземних мов у вищій школі.

Виклад основного матеріалу дослідження з обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Ситуативне навчання мови (SLT) сформувалося у ХХ столітті як відповідь на обмеженість граматико-перекладних методів і ґрунтується на ідеї про те, що мова засвоюється ефективніше, коли вона використовується у контексті конкретних комунікативних ситуацій. Ключовими принципами SLT є: 1) первинність усного мовлення; 2) навчання мови через ситуативні контексти; 3) індуктивний підхід до засвоєння граматики; 4) поступове ускладнення мовного матеріалу; 5) активне залучення студентів до виконання комунікативних завдань [11].

У сучасній трактовці ситуативного навчання ключову роль відіграє поняття «автентична ситуація» – реалістична комунікативна взаємодія, що відтворює реальні умови фахової діяльності. Для готельно-ресторанної галузі автентичні ситуації охоплюють широкий спектр: від стандартних процедур реєстрації та виписки гостей (check-in/check-out) до складних ситуацій управління конфліктами та крос-культурної взаємодії. Саме занурення студентів у такі ситуації забезпечує формування «living language» – живої мови, яка функціонує у природному контексті [3; 4; 5].

Сучасна цифрова трансформація освіти відкриває нові можливості для ситуативного навчання. Дослідники доводять, що поєднання ситуативного підходу з мультимедійними технологіями

дозволяє: створювати імерсивні навчальні середовища, що відтворюють реальне готельно-ресторанне середовище; залучати автентичні відеоматеріали з реальних готелів і ресторанів; організувати інтерактивні симуляції з використанням цифрових платформ; забезпечувати зворотний зв'язок у реальному часі через технології штучного інтелекту [6; 10; 13].

ПКК фахівців готельно-ресторанної галузі є складним багатокомпонентним утворенням, що охоплює систему знань, умінь, навичок і ціннісних орієнтацій, необхідних для ефективного виконання фахових завдань засобами іноземної мови. Проведений аналіз наукових джерел дав змогу виокремити п'ять ключових компонентів ПКК, значущих для галузі гостинності:

Лінгвістичний компонент включає систему галузевих знань – лексику готельно-ресторанної сфери (reservation vocabulary, food and beverage terminology, housekeeping language тощо), граматичні структури, необхідні для ввічливого і точного вираження думок, а також фонетичні норми, що забезпечують розбірливість мовлення.

Соціолінгвістичний компонент передбачає розуміння та вмінє застосування мовного етикету, реєстрів спілкування (формального, неформального, ділового), а також культурно обумовлених норм комунікативної поведінки, характерних для міжнародного готельного середовища. Цей компонент становить найбільшу трудність для студентів, оскільки вимагає не лише мовних знань, а й культурної обізнаності [12].

Дискурсивний компонент відображає здатність будувати зв'язне, логічно організоване мовлення відповідно до жанрових конвенцій готельно-ресторанного дискурсу: ділові листи, скарги, відгуки, меню, інформаційні матеріали, службові записки тощо.

Стратегічний компонент включає вміння долати комунікативні труднощі: використовувати компенсаторні стратегії у випадку мовних лакун, уточнювати незрозуміле, переформулювати повідомлення, керувати темпом і спрямуванням розмови у відповідності з потребами клієнта.

Міжкультурний компонент, виокремлений сучасними дослідниками як особливо важливий у контексті глобалізованої індустрії гостинності, передбачає обізнаність з культурними цінностями, традиціями та комунікативними стилями представників різних країн, а також здатність адаптувати власну комунікативну поведінку до культурного контексту співрозмовника.

Таблиця 1

Компоненти ПКК і відповідні ситуативні прийоми навчання

Компонент ПКК	Зміст	Ситуативні прийоми навчання
Лінгвістичний	Грамматика, лексика, фонетика галузевої мови	Рольові ігри, діалоги, мовні шаблони
Соціолінгвістичний	Мовний етикет, реєстр, культурні норми	Симуляція ситуацій обслуговування гостей
Дискурсивний	Зв'язність мовлення, побудова тексту	Презентації, звіти, листування
Стратегічний	Компенсаторні стратегії, уточнення	Кейс-навчання, проблемні ситуації
Міжкультурний	Розуміння культурних відмінностей	Автентичні матеріали, відео-кейси

На основі аналізу наукових досліджень та узагальнення практичного досвіду викладання нами розроблено авторську модель ситуативного навчання англійської мови, спрямовану на формування ПКК майбутніх фахівців готельно-ресторанної галузі [7; 9; 10; 13]. Модель базується на трирівневій структурі навчальних ситуацій, що відповідає поетапному формуванню компонентів ПКК.

Перший рівень – «Базові галузеві ситуації» – передбачає опрацювання стандартних комунікативних сценаріїв: прийом і реєстрація гостей (check-in procedures), розміщення та інформування клієнтів, обслуговування у ресторані (taking orders, recommending dishes), надання інформації про готельні послуги. На цьому рівні студенти засвоюють основний лексико-граматичний мінімум, опановують стандартні мовні формули та розвивають базові навички діалогічного мовлення.

Другий рівень – «Ситуації вирішення проблем» – орієнтований на формування стратегічного і соціолінгвістичного компонентів ПКК через моделювання складніших ситуацій: обробка скарг гостей (handling complaints), вирішення нестандартних ситуацій (overbooking, room problems), спілкування з незадоволеними клієнтами, організація спеціальних запитів (special dietary needs, accessibility requirements). Ці ситуації вимагають від студентів гнучкості мислення, творчого підходу та вміння зберігати професійну ввічливість під тиском.

Третій рівень – «Крос-культурні та міжвідомчі ситуації» – є найвищим щодо рівня складності і передбачає симуляцію взаємодії з гостями різних культурних традицій, ведення ділових переговорів з іноземними партнерами, міжвідомчу комунікацію (housekeeping–front desk–restaurant coordination),

а також роботу з міжнародними корпоративними клієнтами. На цьому рівні формується передусім міжкультурний і дискурсивний компоненти ПКК.

Модель реалізується через систему методичних прийомів, що відповідають принципам ситуативного навчання. Рольова гра (role play) є базовим інструментом SLT і передбачає програвання студентами ролей «готельного персоналу» і «гостей» у змодельованих ситуаціях. Такі рольові ігри в контексті досліджуваної сфери підвищують рівень мовленнєвої впевненості, покращують розуміння та збільшують задоволення від навчання.

Симуляція (simulation) – більш комплексний прийом, що передбачає відтворення цілісного виробничого середовища. Для студентів готельно-ресторанних спеціальностей це може бути «Симуляція роботи готелю» протягом навчального тижня або «Ресторанний день», коли студенти повністю відтворюють процес обслуговування клієнтів: від бронювання столику до подачі рахунку. Як підкреслюють деякі західні дослідники [5], симуляції створюють оптимальні умови для розвитку мовленнєвих навичок завдяки поєднанню когнітивного виклику та емоційної залученості.

Кейс-навчання (case-based learning) передбачає аналіз реальних або гіпотетичних ситуацій з практики готельно-ресторанного бізнесу. Студенти аналізують мовленнєву поведінку персоналу, виявляють комунікативні помилки, пропонують альтернативні стратегії вирішення проблем. Цей метод особливо ефективний для розвитку дискурсивного та стратегічного компонентів ПКК, адже підкреслюється ефективність проблемно-орієнтованих завдань у контексті ESP [6].

Автентичні матеріали (authentic materials) – відеозаписи реальних готельних і ресторанных взаємодій, меню провідних міжнародних готельних мереж, стандартні операційні процедури (SOP) у перекладі та в оригіналі, реальні відгуки гостей з платформ TripAdvisor або Booking.com – слугують матеріалом для аналізу та основою для розробки рольових ігор. Студенти готельно-ресторанної галузі надають особливу перевагу автентичним матеріалам і вважають їх найбільш корисними для розвитку ІСС.

Завдання-опосередники (mediating tasks) – завдання на переклад, адаптацію та посередництво між культурами і мовами – є особливо доречними у контексті готельно-ресторанної галузі, де персонал часто виступає посередником між гостями та місцевими реаліями. Це можуть бути завдання такого типу: «Поясніть іноземному гостю особливості традиційної місцевої кухні», «Адаптуйте меню ресторану для гостей з різними дієтичними обмеженнями», «Допоможіть гостю заповнити анкету медичних даних» тощо.

Наведемо конкретні приклади ситуативних завдань, розроблених відповідно до авторської моделі та рівнів формування ПКК.

Рівень 1. Ситуація «Check-in»: Студенти у парах розігрують ситуацію реєстрації. «Гість» (студент А) пред'являє проблему (неправильне прізвище у бронюванні), «працівник» (студент Б) повинен ввічливо вирішити ситуацію, використовуючи стандартні готельні формули («I do apologize for the inconvenience. Let me check the reservation system»). Оцінюються: точність використання галузевої лексики, дотримання протоколу ввічливості, здатність зберігати спокій у нестандартній ситуації.

Рівень 2. Ситуація «Handling a Complaint»: Студент-«менеджер» отримує картку із описом реальної скарги гостя (шум від сусіднього номера о 2 годині ночі, холодна їжа у ресторані, відсутність обіцяного Wi-Fi). Завдання: вибачитися, запропонувати компенсацію, задокументувати інцидент і написати follow-up email. Це завдання розвиває одночасно усне та письмове мовлення, стратегічний та дискурсивний компоненти ПКК.

Рівень 3. Ситуація «Cross-cultural dinner»: Студенти отримують «меню» культурних особливостей (карточки з інформацією про японського бізнес-туриста, американську родину з дітьми, мусульманського гостя з питанням halal food). Завдання: адаптувати спілкування, рекомендації та послуги до культурного профілю гостя. Обговорення після рольової гри включає аналіз успішних і неуспішних комунікативних стратегій.

Висновки з дослідження і перспективи подальших наукових розвідок. Ситуативне навчання англійської мови є ефективним засобом формування ПКК майбутніх фахівців готельно-ресторанної галузі, оскільки забезпечує органічне поєднання мовного навчання з галузевим контекстом і розвиває всі компоненти комунікативної компетентності – від лінгвістичного до міжкультурного. Трирівнева модель ситуативного навчання (базові галузеві ситуації – ситуації вирішення проблем – крос-культурні та міжвідомчі ситуації) забезпечує поетапне й системне формування ПКК, відповідає принципам від простого до складного та від репродуктивної до продуктивної мовленнєвої діяльності.

Потенціал ситуативного навчання у підготовці фахівців готельно-ресторанної галузі ще не вичерпаний. Перспективними напрямками подальших досліджень є: розробка і верифікація діагностичного інструментарію для вимірювання рівнів сформованості компонентів ПКК; проведення педагогічного експерименту для кількісної оцінки ефективності авторської моделі; дослідження можливостей використання технологій VR та AI для моделювання ситуацій готельно-ресторанного сервісу; адаптація запропонованої моделі до умов дистанційного та змішаного навчання.

Практична значущість результатів дослідження полягає у можливості їх безпосереднього впровадження у навчальний процес закладів вищої освіти, що готують фахівців для сфери

гостинності. Розроблена модель може слугувати основою для оновлення програм навчальних дисциплін «Англійська мова за професійним спрямуванням», «Іноземна мова у туризмі», «Ділова іноземна мова» тощо.

References

1. Бедевельська М. В., Фельцан І. М., Білак М. Підготовка здобувачів освіти до професійно-орієнтованої іншомовної комунікації: аспекти усного і писемного мовлення. *Інноваційна педагогіка*. 2025. Вип. 84 (1). С. 71–75.
Bedevelska, M. V., Feltsan, I. M., & Bilak, M. (2025). Pidhotovka zdobuvachiv osvity do profesiino-orientovanoi inshomovnoi komunikatsii: aspekty usnoho i pysemnoho movlennia [Preparation of Students for Professionally Oriented Foreign Language Communication: Aspects of Oral and Written Speech]. *Inovatsiina pedahohika – Innovative Pedagogy*. 84(1). 71–75. [in Ukrainian].
2. Мельник А. Професійно орієнтована комунікативна компетентність майбутніх викладачів іноземних мов як сучасна тенденція вищої освіти. *Іноземні мови*. 2023. №4. URL: <http://fl.knlu.edu.ua/article/view/295039> (дата звернення: 30.04.2026).
Melnyk, A. (2023). Profesiino orientovana komunikativna kompetentnist maibutnix vykladachiv inozemnykh mov yak suchasna tendentsiia vyshchoi osvity [Professionally Oriented Communicative Competence of Future Foreign Language Teachers as a Modern Trend in Higher Education]. *Inozemni movy – Foreign Languages*, 4. Retrieved from: <http://fl.knlu.edu.ua/article/view/295039> [in Ukrainian].
3. Старинець О. А. Використання методу ситуативного навчання у викладанні іноземної мови за професійним спрямуванням. *Вісник Національного авіаційного університету*. 2016. № 8. С. 120–125.
Starynets, O. A. (2016). Vykorystannia situatyvnoho metodu navchannia u vykladanni inozemnykh mov za profesiinym spriamuvanniam [Using the Situational Teaching Method in Teaching Foreign Languages for Specific Purposes]. *Visnyk Natsionalnoho aviatsiinoho universytetu – Bulletin of the National Aviation University*. 8. 120–125. [in Ukrainian].
4. Христюк Н., Сембрат А. Ситуативне навчання як інтерактивна технологія формування комунікативної компетентності майбутніх учителів англійської мови. *Освітні обрії*. 2025. №1 (60). С. 88–94. DOI: <https://doi.org/10.15330/obrii.60.1.88-94>.
Khrystych, N., & Sembrat, A. (2025). Sytuatyvne navchannia yak interaktyvna tekhnolohiia formuvania komunikativnoi kompetentnosti maibutnix uchyteliv anhliiskoi movy [Situational Teaching as an Interactive Technology for Forming Communicative Competence of Future English Teachers]. *Osvitni obrii – Educational Horizons*. 1(60). 88–94. DOI: <https://doi.org/10.15330/obrii.60.1.88-94>. [in Ukrainian].
5. Angelini, M. L., & García-Carbonell, A. (2019). Developing English speaking skills through simulation-based instruction. *Teaching English with Technology*. 19(2). 3–20. Retrieved from: <http://www.tewtjournal.org> [in English].
6. Garza, G., et al. (2023). Changing visions in ESP development and teaching: Past, present, and future vistas. *Frontiers in Psychology*. 14. 1140659. DOI: <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1140659> [in English].
7. Ho, Y. Y. C. (2020). Communicative language teaching and English as a foreign language undergraduates' communicative competence in Tourism English. *Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education*. 27. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jhlste.2020.100271> [in English].
8. Ma'fiah, A., et al. (2023). English language needs for hotel service and ESP program: The case of hospitality vocational secondary school. *Journal of Innovation in Educational and Cultural Research*. 4(3). 537–546. DOI: <https://doi.org/10.46843/jiecr.v4i3.680> [in English].
9. Netra, I. M., Pramatha, C. R. A., & Eddy, I. W. T. (2023). An innovative method of teaching English for hospitality: A case in Bali Tourism College, Indonesia. *Journal of Language Teaching and Research*. 16(1). 324–334. DOI: <https://doi.org/10.17507/jltr.1601.34> [in English].
10. Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2001). *Approaches and Methods in Language Teaching* (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University Press. 270 p. [in English].
11. Rostan, R. (2023). Hospitality students' perceptions towards the application of communicative language teaching (CLT). *Journal on Education*. 6(1). 1348–1362. DOI: <https://doi.org/10.31004/joe.v6i1.3087> [in English].
12. Salih, A. A. (2024). Enhancing EFL learners' engagement in situational language skills through clustered digital materials. *Frontiers in Education*. 9. DOI: <https://doi.org/10.3389/feduc.2024.1439104> [in English].

Shkira Anna

<https://orcid.org/0000-0002-7818-9670>

Lecturer of the Department of Foreign Languages,
T.H. Shevchenko National University «Chernihiv Colehium»
(Chernihiv, Ukraine) E-mail: anna_lugovaya_13@ukr.net

**SITUATIONAL ENGLISH LANGUAGE TEACHING AS A MEANS
OF DEVELOPING THE PROFESSIONAL COMMUNICATIVE COMPETENCE
OF FUTURE SPECIALISTS IN THE HOTEL AND RESTAURANT INDUSTRY**

The article investigates the problem of developing professional communicative competence (PCC) in future specialists of the hotel and restaurant industry through situational language teaching in higher education institutions. The purpose of the study is to theoretically substantiate and develop a model for applying the situational approach to English language teaching for students majoring in hotel and restaurant specialties, as well as to determine its effectiveness in developing the components of PCC.

The methodology includes the analysis of scientific literature, synthesis of theoretical concepts, comparative analysis of methodological approaches, pedagogical modelling, and generalisation of practical teaching experience.

The scientific novelty of the study lies in the substantiation of an original model of situational English language teaching that integrates five components of professional communicative competence: linguistic, sociolinguistic, discursive, strategic, and intercultural. These components are implemented through a system of authentic professional situations relevant to the hotel and restaurant industry.

The conclusions demonstrate that the systematic application of the situational approach through role plays, simulations, case-based learning, and authentic materials significantly improves students' levels of professional communicative competence and ensures their readiness for real-life professional communication in the international hotel and restaurant environment.

Key words: *situational language teaching, English for specific purposes, hotel and restaurant industry, professional communicative competence, higher education.*

Стаття надійшла до редакції 09.04.2026

Рецензент: доктор педагогічних наук, професор **Світлана Грищенко**